

N:o 63.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående förändrade bestämmelser rörande förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar m. m.; gifven Stockholms slott den 4 februari 1898.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t, som funnit de förändrade bestämmelser i afseende å värden och förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar, som, enligt hvad sagda protokollsutdrag innehåller, blifvit vid ärendets föredragning föreslagna, kunna till sitt hufvudsakliga innehåll godkännas, men ansett dessa bestämmelser, i hvad de afse sjelfva grunderna för ifrågavarande skogars förvaltning, icke kunna slutligen fastställas, innan Riksdagens bifall dertill inhemtats, äska Riksdagens bifall till meddelande af stadganden derom,

att statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar skola, under domänstyrelsens öfverinseende, stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning;

att, derest, sedan de af bergmästaren godkända virkesbehofven blifvit fyllda, någon ordinarie skogstillgång återstår, som, efter nyttjanderätts-hafvarnes hörande, pröfvas icke vara erforderlig för fyllande af nästföljande års behof, domänstyrelsen skall ega att förordna om öfver-skottets försäljande, likasom det skall åligga domänstyrelsen att draga försorg om tillgodogörandet af vindfällena och ståndtorr skog samt annan extra afverkning, der den icke, efter domänstyrelsens bestämmande, utbytes mot ordinarie afverkning, som då skall besparas;

att det må ankomma på Kongl. Maj:t att på derom gjord framställning förordna, huruvida och till hvilket belopp vid försäljning af

virkesöfverskott eller extra afverkning inlutna, behållna medel må användas för betäckande af kostnader vid skogens förvaltning och vård samt i sådant syfte mot redovisningsskyldighet ställas till nyttjanderätts-hafvares förfogande;

att hvad af dylika försäljningsmedel icke på nu nämnda sätt användes skall tillgodoföras statsverkets skogsmedel;

att, der den rörelse, till hvars understöd skog af ifrågavarande slag blifvit anvisad, bedrifves i sådan omfattning, att den enligt hushållningsplanen beräknade ordinarie afkastningen af skogen kan visas i sin helhet vara under längre tid för ändamålet med upplåtelsen fullt erforderlig, det må ankomma på Kongl. Maj:t att, på derom gjord ansökning, medgifva nyttjanderättshafvare att fritt disponera samma virkesafkastning för viss, för hvarje fall bestämd tid, under vilkor dock att andra utsyningsberättigade vederbörligen tillgodoses samt att, derest sagda rörelse antingen upphör eller minskas i sådan grad, att virkesafkastningen i sin helhet ej längre för densamma behöfves, den fria dispositionen upphör; samt

att, derest virke, som blifvit för godkänt behof i vederbörlig ordning utsynadt, befinnes kunna till större fördel för nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad afyttras för att ersättas genom virket motsvarande vederlag, det må ankomma på domänstyrelsen att för hvarje fall medgifva det utsynade virkets afyttrande eller utbytande och dervid meddela för vederbörlig kontroll erforderliga föreskrifter.

Derjemte vill Kongl. Maj:t, under åberopande af ofvanberörda protokollsutdrag, föreslå Riksdagen att medgifva, att Edsbole vestra grufallmänning i Hallsbergs socken af Örebro län må å offentlig auktion till den högstbjudande försäljas under de i nådiga brefvet den 29 maj 1874 omförmälda vilkor med tillrådesrätt för köpare den 14 mars 1899, samt att köpeskillingen för allmänningsen må, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronolägenheter, användas till inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Hans Wachtmeister.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 februari
1898.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **greffe DOUGLAS**,
Statsråden: herr friherre **ÅKERHIELM**,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE**,
CHRISTERSON,
ANNERSTEDT,
VON KRUSENSTJERNA,
greffe **WACHTMEISTER**.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet greffe Wachtmeister
anförde:

Sedan för Eders Kongl. Maj:t blifvit anmäldt, hurusom i en uti
Riksdagens andra kammare vid 1895 års riksmöte till dåvarande chefen
för finansdepartementet framställd interpellation äfvensom vid den i
anledning af samma interpellation i kammaren uppkomna öfverlägg-
ning anförts åtskilliga förhållanden, hvilka skulle ådagalägga, att den
lagstadgade kontrollen öfver värden och förvaltningen af statens till
bergshandteringens understöd anslagna skogar i vissa afseenden icke vore
tillräckligt verksam, har Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den
31 maj 1895, med öfverlemnande af andra kammarens protokoll för
den 9 och 14 maj samma år, anbefalt kommerskollegium och domän-
styrelsen att, efter verkställd undersökning af de anförda förhållandena
och den vidare utredning af frågan, som kunde finnas erforderlig, till

Eders Kongl. Maj:t inkomma med det yttrande och förslag, hvartill berörda undersökning och utredning föranledde.

I anledning af berörda nådiga befallning har kommerskollegium anmodat samtliga bergmästare i riket och domänstyrelsen samtliga öfverjägmästare och jägmästare i de orter, der skogar af här afsedt slag funnes, att inkomma med yttranden i ärendet och dervid meddela redogörelse för vissa af embetsverken, hvart för sig, angifna förhållanden, hvarjemte bergmästarne anmodats dels att, der så erfordrades för berörda redogörelser, från vederbörande nyttjanderättshafvare inhemta behöfliga upplysningar, dels ock att i öfrigt lemna dem tillfälle att sig yttra.

Efter det de infordrade yttrandena inkommit från samtliga bergmästare och skogstjenstemän samt upplysningar i några fall af embetsverken dels ytterligare infordrats från bergmästare, dels ock under hand begärts från några nyttjanderättshafvare till ifrågavarande skogar, hafva kommerskollegium och domänstyrelsen, med öfverlemnande af handlingarna i ärendet, den 23 november 1896 afgifvit underdånigt utlåtande; och hafva kommerskollegium och domänstyrelsen i berörda, den 10 mars 1897 till Eders Kongl. Maj:t inkomna utlåtande dels redogjort för de resultat, hvartill den verkställda undersökningen och utredningen föranledt, dels ock afgifvit förslag till förändrade lagbestämmelser rörande vården och förvaltningen af ifrågavarande skogar.

Sedan föredragande departementschefen härefter redogjort för innehållet af den af embetsverken meddelade utredning angående de särskilda till bergshandteringens understöd anslagna skogar och i sammanhang dermed erinrat, att beträffande *Ofvansjö och Torsäkers allmänning* genom nådigt bref den 5 februari 1897 föreskrifvits, att, sedan af allmänningen undantagits dels för vissa uppgifna hemman och lägenheter i ersättning för af dem å allmänningen dittills åtnjuten utsynings- och betesrätt vissa områden, dels ock för byarne Yttermyra, Öfvermyra och Mom en lämpligt belägen skogstrakt med en areal af 200 tunnland, återstoden af allmänningen skulle afsättas till kronopark för att förvaltas i enlighet med de för kronoparker gällande bestämmelser med iakttagande dervid af vissa i det nådiga brefvet särskildt angifna föreskrifter, yttrade departementschefen vidare:

Af den utredning rörande de särskilda skogarne, jag nu meddelat ur embetsverkens utlåtande, hvilket jag anhåller måtte få såsom bilaga åtfölja dagens protokoll, torde Eders Kongl. Maj:t finna, att beträffande de flesta af dem intet väsentligt är att anmärka vare sig ur skogsvårdens synpunkt eller med hänsyn till förhållandet mellan staten såsom egare till skogarne och nyttjanderättshafvarne.

I fråga om några skogar hafva emellertid förekommit förhållanden, hvilka synas mig påkalla vissa åtgärder, för hvilka jag nu vill närmare redogöra.

Beträffande *Dannemora södra allmänning* hafva embetsverken meddelat, hurusom genom bergskollegii utslag den 3 maj 1749 en del af samma allmänning anslagits åt Österby bruk såsom vederlag för det intrång, bruket tillfogades derigenom, att grufdrängar tillhörande Harg, Gimo, Söderfors och Gysinge, tillsammans sextiosex hushåll, slagit sig ned å mark tillhörande Österby bruk.

I en af Österby bruks förvaltning i nu förevarande ärende till bergmästaren i distriktet ingifven skrift har anförts, att, då den del af södra allmänningen, som tillagts bruket år 1749, vore ersättning för torplägenheter, hvilka tillhörde bruket, men hvilka bruket till grufvan afstått, det skulle vara klart, att bruket innehade skogsdelen med samma rätt, som bruket hade till torpen, eller med eganderätt, och att bruket med sådan rätt nu i 150 år innehaft skogstrakten.

Deremot hafva embetsverken anmärkt, att, för den händelse sagda skogsdel borde, såsom bruksegarne förmenat, betraktas såsom brukets egendom, syntes den af grufdrängarne begagnade marken i stället böra anses tillhöra allmänningen. Skulle åter upplåtelsen endast afsett att genom skogens afkastning bereda bruket godtgörelse för det af grufdrängarne förorsakade intrång, syntes skogsdelen böra betraktas såsom tillhörande allmänningen. Embetsverken hafva emellertid ansett, att dessa frågor vore af beskaffenhet att tillhöra domstols handläggning.

Efter nådig remiss har justitiekanslersembetet i denna fråga afgifvit underdånigt utlåtande och dervid anført hufvudsakligen följande.

Bergskollegii utslag den 3 maj 1749 angående upplåtelse af den ifrågakomna delen af *Dannemora södra allmänning* till Österby bruk, hvilket då innehades af Anthon De Geer, upplyste till en början, att hos bergskollegium till behandling förevarit ett af vederbörande bergmästare afgifvet förslag derom, att en skogstrakt, som kunde svara mot den »mistning», Österby måste vidkännas genom åtskilliga grufarbetare, måtte få utsynas och lemnas bruket »til nyttiande» mot det att bruket skulle på dess grund behålla grufarbetarne, »hvarmed jemväl», sades det i utslaget, »De Geer förklarar sig nöjd».

Detta förslag hade bergskollegium, enligt hvad utslaget vidare innehölle, så till vida bifallit, att kollegiet anbefalt bergmästaren att allenast utse en så stor del af allmänningen, som kunde svara mot den olägenhet, Österby bruk på dess egor skulle få vidkännas af Hargs, Gimo, Söderfors och Gysinge bruks grufarbetares hushåll, eftersom Danne-

mora öfriga grufveintressenter, hvilka hade egna hemmansdelar nära vid grufvan, borde sjelfve draga försorg om nödiga boställen för deras grufarbetare. I följd häraf hade bergmästaren till kollegiet inkommit med besigtningssinstrument jemte utlåtande, deri till ersättning åt Österby bruk föreslogs en uppgifven del af allmanningen, och anförde bergmästaren dervid, att han ej kunde finna, det grufvorna lede någon saknad, om denna trakt, som skulle bestå af en hård och ofruktosam mark, Österby bruk »til nyttjande» lemnades.

Det vore efter denna förutskickade inledning bergskollegiet i utslaget yttrade:

»Nu emedan Kongl. Collegium finner Anthon De Geers tillfredsställande på thetta sättet i allo måtto tilldrägligare och mera till Grufve Allmanningens befredande lända, än om så många hushåll skulle sig ther få nedsättia, förthenskull och som merbemälte De Geer jemväl förklarar sig härmed nöjd; ty pröfvar Kongl. Collegium skiäligt at tildela Österby Bruk ofvannämnda af Advocat Fiscalen och Bergmästaren Hierne utsynta mindre bärande skogstract, som går ifrån — — — — innefatta; hvaremot Österby Bruks Jnehafvaren åligger at på thes grund behålla the för Harg, Gimo, Söderfors och Gysinge Bruken nödiga varande grufvearbetarne, som efter thet angifna antalet utgiöra tilsammans sextiosex hushåll.»

Under dessa förhållanden och då i bergskollegii utslag den 3 maj 1749 ingenstädes blifvit förklaradt, att Österby bruk skulle till den skogstrakt, hvarom fråga vore, erhålla eganderätt, likasom i utslaget ej heller blifvit sagdt, att bruksegarne å sin sida skulle afstå eganderätten till den jord, som togs i anspråk till tomter för grufarbetarnes bostäder, ansåge justitiekanslersembetet det anförda utslaget vara så att förstå, att den genom utslaget till Österby bruk anvisade skogstrakten upplåtits allenast till nyttjande på obestämd tid.

Med afseende å hvad justitiekanslersembetet sålunda anført hemställer jag, att domänstyrelsen måtte anbefallas att, för den händelse Österby bruksegare icke skulle finnas villige afstå från de framställda anspråken på eganderätt till ifrågavarande del af Dannemora södra allmanning, vidtaga nödiga åtgärder för att göra kronans eganderätt till allmanningen i laga ordning gällande.

Vidkommande *Akers styckebruks rekognitionsskog* hafva embetsverken af den nu verkställda utredningen funnit, att brukets först i 1802 års nådiga resolution omförmälda skyldighet att vid anfordran tillhandahålla kronan kanoner och ammunition icke utgjorde grunden för brukets rätt till skogen, utan att denna rätt härrörde från brukets ursprungliga egenskap

af kronobruk och flere äldre privilegier och författningar, samt att tilldelandet af viss skogstrakt åt bruket, i stället för rätten att från skogarna i deras helhet få sitt behof af skogsfång, egt rum ej mindre af hänsyn till brukets fördel än äfven, och måhända i högre grad, af hänsyn till allmogens och skogsvårdens intresse. Vid sådant förhållande och då bruksdriften fortfarande vore i gång, syntes embetsverken någon åtgärd för ändring i brukets rätt att begagna skogen icke vara påkallad.

Utan att i någon mån vilja förringa betydelsen af den utredning rörande Åkers styckebruks rekognitionsskog, embetsverken i det af dem afgifna utlåtande meddelat, anser jag mig dock böra erinra, att kammar- och kommerskollegierna i ett af dem den 17 december 1890 afgifvet underdånigt utlåtande öfver en af Åkers bruksegare gjord underdånig ansökning att genom skatteköp, i den ordning nådiga kungörelsen den 4 februari 1811 stadgar, få förvärfva eganderätt till de Åkers bruk upplåtna rekognitionsskogar i Öster-Rekarne, Åkers, Daga och Selebo härad anført, att af den då meddelade utredningen inhemtades, att de rekognitionsskogar, hvarom i målet vore fråga, blifvit bruket upplåtna under förutsättning och förbehåll å kronans sida, att bruket skulle årligen tillhandahålla kronan en tillverkning af 1,500 skeppund gjutgoods, att tillåtelse att samma skogar till skatte köpa således icke skulle kunna utsträckas till större del deraf, än som efter undersökning och pröfning, i den ordning nyssnämnda nådiga kungörelse stadgade, numera funnes vara erforderlig för en motsvarande tillverkning, men att, enär med en dylik tillåtelse säkerheten för fullgörande af brukets omförmälda skyldighet skulle väsentligen äfventyras, kollegierna afstyrkte bifall till ansökningen.

Ytterligare utredning rörande beskaffenheten och omfånget af Åkers styckebruks rätt till ifrågavarande rekognitionsskog torde således vara erforderlig, innan Eders Kongl. Maj:t till slutligt afgörande företager frågan, huruvida någon särskild åtgärd beträffande nämnda rekognitionsskog bör vidtagas, och jag hemställer derföre,

att Eders Kongl. Maj:t måtte anbefalla justitiekanslersembetet att i denna del af ärendet afgifva det yttrande och förslag, hvartill omständigheterna finnas föranleda.

Beträffande *Emmes och Lerbäcks eller Kärrängsskogs allmänning* samt *Edsböle vestra grufallmänning* hafva embetsverken ifrågasatt, att, enär grunden för dessa allmänningars upplåtande åt enskilde syntes vara bortfallen, desamma borde till statsverket indragas; och hafva embetsverken i sammanhang härmed meddelat, att Edsböle vestra allmänningsareal, utgörande enligt karta af år 1812 48,12 hektar och enligt hushållnings-

plan, af domänstyrelsen faststald den 19 oktober 1895, 31 hektar, deraf 26,46 hektar skogsmark och 4,54 hektar impediment, syntes vara för liten, för att denna skog skulle kunna med fördel såsom kronopark förvaltas, samt att skogen ej heller låge i närheten af någon annan kronopark, med hvilken den kunde sammanslås.

Med afseende å hvad upplyst blifvit rörande ifrågavarande båda allmänningar hemställer jag, att Eders Kongl. Maj:t måtte

dels förordna, att Emmes och Lerbäcks eller Kärrängsskogs allmänning samt Edsböle vestra grufallmänning skola till statsverket indragas,

dels förordna, att Emmes och Lerbäcks eller Kärrängsskogs allmänning skall till skogsstaten öfverlemnas för att såsom kronopark förvaltas,

dels ock i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att Edsböle vestra grufallmänning må å offentlig auktion till den högstbjudande försäljas under de i nådiga brefvet den 29 maj 1874 omförmälda vilkor med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1899, samt att köpeskillingen för allmänningen må, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronolägenheter, användas till inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Då af den verkställda utredningen framginge, att de grufvor, för hvilkas understödjande med virke *Kronobergs och Guldsmedsboda grufallmänningar* anslagits, under en längre tid endast i mycket ringa omfattning bearbetats, och då utsyningen af virke från skogarna borde jemlikt de föreskrifter, som i upplåtelsehandlingarne och äldre författningar rörande dylika skogar i allmänhet och särskildt rörande *Kronobergs grufskog* vore gifna, stå i förhållande till behofvet af virke för grufvedriften, hafva embetsverken ansett, att, till förekommande för framtiden af sådana oegentligheter, som syntes, åtminstone under tiden före år 1891, hafva egt rum beträffande nämnda skogar, och oafsedt huruvida den förändrade lagstiftning rörande statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar, embetsverken föreslagit, komme till stånd, *Kronobergs och Guldsmedsboda grufskogar* borde ställas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning.

Då emellertid enligt 8:e punkten i nådiga förordningen angående förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar den 30 maj 1873 det tillkommer Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande att, i händelse nyttjanderättshafvare öfverskridit den dem tillkommande rätt till skogens begagnande, förordna, att förvaltningen och vården af skogen skall åt jägmästaren öfverlemnas, torde Eders Kongl. Maj:t finna

den af embetsverken nu väckta frågan om dessa båda grufskogars ställande under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning ej utgöra föremål för Eders Kongl. Maj:ts omedelbara pröfning.

Jemte meddelande att enligt ett af vederbörande landssekreterare meddeladt intyg hvarken under senare hälften af år 1895 eller sedermera framställning från jägmästaren om Kronobergs och Guldsmedsboda grufallmänningsars ställande under skogsstaten till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län inkommit, hemställer jag derföre,

att Eders Kongl. Maj:t måtte anbefalla sin befallningshafvande i Örebro län att i vederbörlig ordning pröfva och afgöra, huruvida hvad beträffande dessa båda grufskogar blifvit i ärendet upplyst finnes vara af beskaffenhet att enligt nyss åberopade lagrum böra föranleda till deras ställande under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning.

Beträffande sättet för debiteringen af de afgifter, som skola för skogarne utgå, äfvensom i fråga om evalveringen af rekognitionsafgifterna i nu gällande mynt har förekommit följande.

Huruvida *Bispbergs grufskog* i Kopparbergs län är bevillingstaxerad, har ej kunnat utrönas, emedan utskylderna för grufskogen blifvit upptagna å samma debetsedel som Bispbergs aktiebolags fastigheter, och har häradskrifvaren på förfrågan af bergmästaren förklarat, att benämningen grufskog ej förekommer i fogderiets jordebok och taxeringslängd.

Beträffande *Nisshytte grufskog* i Kopparbergs län har visserligen utrönt, att denna skog är bevillingstaxerad till 4,400 kronor, men bevillingen läser blifvit upptagen å samma debetsedel som den för Nisshytte bruks egares fastigheter.

För *Torsäkers grufskog* i Gefleborgs län har genom bergskollegii utslag den 21 oktober 1828 rekognitionsafgiften faststälts efter en beräknad årsafkastning af $155\frac{4}{5}$ stafrum till 3 rdr 11 sk. 2 rst. banko, hvilken afgift nu utgår med 4 kronor 86 öre. Bevilling för skogsfång utgår med 38 kronor 79 öre, och är skogen bevillingstaxerad till 14,000 kronor. Bevillingen och afgifterna hafva, enligt hvad upplyst blifvit, de sista åren upptagits å Nyängs aktiebolags debetsedlar tillsammans med bolagets öfriga utskylder.

Den angående *Dannemora grufallmänningsar* i Upsala län verkställda utredning har gifvit vid handen, att genom bergskollegii resolution den 21 oktober 1828 dessa allmänningsar blifvit påförda rekognitionsafgifter, nemligen

norra allmänningsen	2	rdr	33	sk.	3	rst.	banko
vestra	1	„	32	„	6	„	„
södra	9	„	—	„	9	„	„

Sammanlagda skulle rekognitionsavgifterna nu utgöra 20 kronor 7 öre. Dessutom utgår bevillning för skogsfång med 160 kronor 62 öre.

Vederbörande förvaltning vid Dannemora grufvor har emellertid uppgifvit, att endast bevillningen för skogsfång utgår.

Bland de *Dalkarlsbergs grufvor* i Örebro län anslagna allmänningstrakter är Kortilleö icke påförd skogsbevillning.

I fråga om *Åsbobergs allmänning* i Örebro län hafva embetsverken meddelat, att i ett kommerskollegium tillhandakommet utdrag af taxeringslängden för Örebro län år 1894 Åsbobergsallmänningen icke är upptagen såsom bevillningstaxerad, ehuru den dock lärer under namn »Åsbergstorp med skogen» vara i jordeboken intagen och bevillningstaxerad till 3,000 kronor.

Genom bergskollegii utslag den 3 november 1828 bestämdes rekognitionsavgiften för *Kronobergs grufveskog* i Örebro län till 1 rdr 45 sk. banko. Skogsbevillning utgår till ett belopp af 23 kronor 25 öre, och lära dessa avgifter, enligt hvad bergmästaren meddelat på grund af uppgift från vederbörande häradskrifvare, upptagits i en post å nyttjanderättshafvarnes debetsedlar.

För *Nordmarks grufallmänning* i Vermlands län är genom bergskollegii utslag den 17 december 1828 rekognitionen bestämd efter 94 stafums afverkning till 1 rdr 46 sk. banko, och utgår skogsbevillning med 23 kronor 50 öre, men enligt uppgift af vederbörande häradskrifvare sammanföras dessa båda afgiftsposter till en, som för Nordmarks grufallmänning utgår med 26 kronor 32 öre eller med 12 öre för litet.

Genom bergskollegii utslag den 17 december 1828 bestämdes rekognitionsavgiften för *Persbergs östra grufallmänning* i Vermlands län efter 14 $\frac{2}{3}$ stafum ved till 14 sk. 8 rst. banko. Skogsbevillningen utgör 3 kronor 67 öre. Dessa poster sammanföras emellertid i kronoräkenskaperna i länet till en, utgörande 4 kronor 11 öre eller 2 öre för litet.

Rekognitionsavgiften för *Brerefvens grufallmänning* i Vermlands län har genom bergskollegii utslag den 17 december 1828 bestämts efter en afverkning af 135 $\frac{1}{3}$ stafum ved om året till 2 rdr 39 sk. 9 rst. banko, och utgår skogsbevillning för allmänningen med 33 kronor 94 öre. Båda dessa avgifter hafva, enligt uppgift af vederbörande häradskrifvare, i kronoräkenskaperna sammanförts till en post, 38 kronor 1 öre, hvilken summa är för liten, enär rekognitionsavgiften skulle utgöra i nu gällande mynt 4 kronor 24 öre och således båda avgifterna tillsammans 38 kronor 18 öre.

För *Hornkullens grufvallmanning* i Vermlands län har likaledes genom bergskollegii utslag den 17 december 1828 rekognitionsafgiften blifvit bestämd och utgör, efter en beräknad afkastning af 260 $\frac{2}{3}$ stafrum ved, 5 rdr 20 sk. 8 rst. banko. Skogsbevillningen utgår med 65 kronor 17 öre. Rekognitionsafgiften och skogsbevillningen uppföras i kronoräkenskapen i en post med 72 kronor 99 öre, men då rekognitionsafgiften i nu gällande mynt skulle vara 8 kronor 15 öre, borde sistnämnda post rätteligen utgöra 73 kronor 32 öre.

Nu förmälda oegentligheter och felaktigheter beträffande sättet för debiteringen af de afgifter, som skola för skogarne utgå, eller i fråga om evalveringen af rekognitionsafgifterna i nu gällande mynt äro visserligen icke af någon mera afsevärd betydelse, men torde dock, sedan uppmärksamheten å dem nu blifvit fästad, böra rättas, och jag hemställer derföre,

att Eders Kongl. Maj:t måtte anbefalla sine vederbörande befallningshafvande att föranstalta om vidtagande af nödiga åtgärder för rättelses vinnande i nu anmärkta afseenden.

Nu gällande bestämmelser angående förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar innehållas i nådiga förordningen den 30 maj 1873.

Att dessa bestämmelser icke visat sig vara i alla afseenden tillfredsställande har af min företrädare i embetet redan antydts vid besvarandet af ofvan förmälda, till honom framställda interpellation och bekräftas af hvad embetsverken nu anfört i det af dem afgifna underdåniga utlåtande.

De förändrade bestämmelser, embetsverken föreslagit för afhjelpande af de anmärkta bristerna i 1873 års förordning, afse i hufvudsak dels åstadkommande af erforderlig kontroll å sådana till bergshandteringens understöd anslagna skogar, som nu förvaltas af nyttjanderätts-hafvarne sjelfva, äfvensom i sammanhang härmed ökad garanti för att dessa skogar skötas på ett fullt tillfredsställande sätt, dels dispositionen af ifrågavarande skogars afkastning, dels öck stadgande af viss påföljd vid öfverskridande af nyttjanderätten och vid olaga afverkning.

I förstnämnda afseende eller beträffande kontrollen och skötseln hafva embetsverken föreslagit, att alla statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar måtte ställas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning.

De skäl embetsverken härför anfört synas mig vara väl grundade.

Med den föreslagna åtgärden afses ej att i någon mån minska den nyttjanderättshafvarne nu tillkommande rätt till skogsafkastningen, och om åtgärdens befogenhet torde tvekan desto mindre böra uppstå, som staten är egare af dessa skogar och i denna sin egenskap har både rätt och skyldighet att öfvervaka, att skogsafkastningen icke användes för andra än dermed afsedda ändamål samt att skogens skötsel varder fullt tillfredsställande. Genom den föreslagna åtgärdens vidtagande skulle icke heller någon ökad kostnad komma att drabba statsverket.

I fråga om dispositionen af skogarnas afkastning har af embetsverken föreslagits, att domänstyrelsen skulle ega att förordna om försäljning af förefintligt virkesöfverskott likasom äfven beträffande tillgodogörande af vindfällena och ståndtorr skog och annan extra afverkning, der denna ej, efter domänstyrelsens bestämmande, genom utsynning utlemnades till nyttjanderättshafvare i utbyte mot ordinarie afkastning, som då skulle besparas; att virkesförsäljningen skulle ega rum i samma ordning, som beträffande andra allmänna skogar vore stadgad; att de vid försäljning af virke från skogarna influtna behållna medel skulle tillgodoföras statsverkets skogsmedel, dock med rätt för Eders Kongl. Maj:t att på särskild ansökning bestämma, huruvida och i hvad mån af berörda medel finge anvisas bidrag till eller ersättning för utgifter vid skogens vård och förvaltning; att, derest med all sannolikhet kunde antagas, att den verksamhet, för hvars understödjande skog af nu ifrågavarande slag upplåtits, under en följd af år komme att fortgå i sådan omfattning, att skogsafkastningen blefve till hela sitt belopp erforderlig för virkesbehovets fyllande, Eders Kongl. Maj:t på särskild ansökning skulle ega medgifva nyttjanderättshafvare tillstånd att under vissa vilkor fritt disponera virkesafkastningen under tid, som af Eders Kongl. Maj:t i hvarje särskildt fall bestämdes; samt att tillstånd till utbyte eller försäljning af utsynadt virke skulle i visst fall kunna af domänstyrelsen medgifvas.

Hvad embetsverken föreslagit beträffande dels befogenhet för domänstyrelsen att besluta om försäljning af virkesöfverskott och tillgodogörande af vindfällena m. m., dels ock sättet för försäljningens verkställande afser endast att bringa förvaltningen i nu omförmälda delar af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar i öfverensstämmelse med hvad som redan gäller för förvaltningen af andra statens under domänstyrelsens inseeende ställda skogar och påkallar icke någon erinran från min sida.

Med det af embetsverken föreslagna medgifvandet för nyttjanderättshafvare att under nyss antydd förutsättning fritt få disponera öfver

skogsafkastningen afses att till lättnad för nyttjanderättshafvaren undvika en under angifna förutsättningen af behovet icke påkallad årlig pröfning af virkesbehovet. De af embetsverken särskildt omförmälda fall, i hvilka utbyte eller försäljning af för året utsynadt virke ansetts kunna ifrågakomma, ådagalägga äfven, att med det ifrågasatta tillståndet till dylikt utbyte eller försäljning åsyftas att, under iakttagande af vederbörlig kontroll, för nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad möjliggöra att på det under för handen varande förhållanden fördelaktigaste sätt tillgodogöra sig det utsynade virket. Hvad embetsverken i dessa båda punkter föreslagit torde således finna sitt fulla berättigande i de med förslagen afsedda syftemål.

Vidkommande embetsverkens förslag i fråga om dispositionen af de vid försäljning af virkesöfverskott eller extra afverkning uppkomna behållna medlen anhåller jag att få erinra om följande.

Nu gällande bestämmelser i detta afseende återfinnas i punkt 17 af 1873 års förordning, hvari föreskrifves, att behållna medel, som uppkomma genom försäljning af förefintligt virkesöfverskott, tills vidare må af vederbörande nyttjanderättshafvare under bergmästarens tillsyn förvaltas och användas till mera betydande arbeten för skogens förbättrande, så länge sådana af omständigheterna påkallas, samt derefter till andra utgifter för skogens vård och förvaltning.

I stället för nämnda bestämmelser hafva embetsverken föreslagit följande i § 11 mom. 2 af det afgifna författningsförslaget intagna stadgande:

»Kongl. Maj:t vill uppå derom gjord framställning förordna, huruvida och till hvilket belopp vid försäljning af virkesöfverskott eller extra afverkning influtna, behållna medel må användas för betäckande af kostnader vid skogens förvaltning och vård samt i sådant syfte mot redovisningsskyldighet ställas till nyttjanderättshafvares förfogande; skolande dessa medel i andra fall tillgodoföras statsverkets skogsmedel.»

I anledning af hvad embetsverken i berörda mom. hemställt angående tillgodoförande till statsverkets skogsmedel af försäljningsmedel för uppkommet virkesöfverskott har Eders Kongl. Maj:t inhemtat justitiekanslersembetets utlåtande; och har justitiekanslersembetet i nämnda utlåtande anført, hurusom nyttjanderättshafvarnes anspråk på de till bergshandteringens understöd anslagna skogarnas begagnande icke rimligen syntes kunna sträckas längre än att tillgodonjuta af dessa skogars afkastning så mycket, som verkligen tarfvades för bergverksdriften jemte hvad som erfordrades för att med inflytande försäljningsmedel bestrida kostnaderna för skogens förvaltning och vård. Under

förutsättning att vederbörandes rätt i dessa afseenden fullständigt tillgodosåges, syntes justitiekanslersembetet derföre icke något kunna erinras deremot att medel, som ej för de nyss antydda ändamålen behöfde tagas i anspråk, tillgodofördes statsverket. Genom denna åtgärd skulle för öfrigt nyttjanderättshafvarne icke betagas möjlighet att i laga ordning vid domstol föra talan om bättre rätt till de till statsverket inlevererade medlen, i händelse de i något afseende ansåge sig ega grundade anspråk att af desamma komma i åtnjutande. Det kunde emellertid ifrågasättas, huruvida icke i förevarande paragraf borde inrymmas särskild erinran derom, att af inflytande försäljningsmedel borde till framtida användning för skogens förvaltning och skötsel reserveras någon större del i sådana fall, då till följd af storm eller skogseld eller dylika händelser de så kallade extra afverkningarne blefve af den betydendet, att den ordinarie afverkningstillgången måste antagas komma att under flera följande år minskas i mera afsevärd grad.

Med afseende å hvad justitiekanslersembetet sålunda anfört synes mig hinder icke möta att tillgodoföra statsverkets skogsmedel hvad af de influtna försäljningsmedlen icke erfordras för bestridande af kostnaderna för skogens förvaltning och vård. Något särskildt stadgande i anledning af det af justitiekanslersembetet förutsatta fall, att till följd af storm eller skogseld eller dylika händelser den ordinarie skogsafkastningen måste för flera år på en gång tillvaratagas genom extra afverkning, synes mig icke vara behöfligt. De influtna försäljningsmedlen afse i detta fall ordinarie skogstillgång, och vid sådant förhållande lærer vederbörande nyttjanderättshafvare icke kunna betagas rättigheten att, oberoende af sättet för tillgodogörandet af berörda skogstillgång, få, till fyllandet af det för året pröfvade virkesbehovet, af försäljningsmedlen på derom gjord framställning utbekomma hvad efter skäligh fördelning kan anses belöpa å den för året enligt hushållningsplanen beräknade ordinarie virkesafkastningen. Skulle åter hvad af försäljningsmedlen efter nyssnämnda fördelning för året belöper öfverstiga nyttjanderättshafvarens i vederbörlig ordning pröfvade årsbehof, möter något hinder ej att använda öfverskottet till bestridande af kostnader för skogens skötsel och vård.

Beträffande påföljden för öfverskridande af den nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad tillkommande rätt till skogens begagnande hafva embetsverken föreslagit, att nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad, hvilken gör sig skyldig till dylik förseelse, skall straffas såsom för skogsåverkan enligt 24 kapitlet strafflagen, och hafva i sammanhang härmed föreslagits bestämmelser om

hvem åtalsrätten skall tillkomma så väl i fråga om nyssnämnda förseelse som ock beträffande annan åverkan å skog, som ej är hänförlig till sådan öfverträdelse, hvarom nyss är sagdt.

Att bestämmelser i nu antydda afseenden, ej minst i fråga om åtalsrätten, varit af behöfvat påkallade, har bekräftats af erfarenheten. Vid de af embetsverken för ordnandet af frågan om åtalsrätten föreslagna bestämmelser har jag ej heller något att erinra. Beträffande åter den föreslagna straffbestämmelsen hafva embetsverken erinrat, att orsaken, hvarföre någon dylik bestämmelse icke infördes i nu gällande författning, var den, att, sedan då föreslagna bestämmelser derom, att ingen afverkning finge ske utan föregången utsyning af jägmästaren, blifvit uteslutna, det vore förenadt med stor svårighet att för hvarje fall med erforderlig noggrannhet bestämma, när öfverträdelse af den medgifna rättigheten till skogens begagnande skulle anses hafva egt rum. På sätt embetsverken vidare anmärkt, skulle, derest det nu väckta förslaget om skogarnas ställande under skogsstatens vård och förvaltning vunne gillande, någon svårighet att bedöma, huruvida olofflig afverkning blifvit begången, ej längre förefinnas. Att emellertid en sådan olofflig afverkning redan nu är straffbar enligt strafflagens kapitel om åverkan, synes mig uppenbart, och torde derföre skäl saknas för den oloffliga afverkningens rubricerande som ett särskildt, med straff *såsom* för åverkan belagdt brott. Deremot lär det ingalunda sakna sin nytta, att i en § af den nya författningen erinras derom, att öfverträdelse af nyttjanderätt till skog af ifrågavarande slag straffas enligt 24 kapitlet strafflagen.

Öfriga af embetsverken föreslagna, mindre väsentliga ändringar i 1873 års förordning hafva icke gifvit anledning till någon anmärkning från min sida.

I öfverensstämmelse med de åsigter jag sålunda uttalat och i hufvudsaklig enlighet med det af embetsverken afgifna förslag till ny förordning angående förvaltningen af statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar har jag låtit upprätta förslag till författning i ämnet af följande lydelse:

§ 1.

Statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar skola, under domänstyrelsens öfverinseende, stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, samt behandlas enligt vetenskapliga regler,

lämpade för hvarje särskild skog efter ortförhållandena och ändamålet med skogens upplåtande.

§ 2.

Domänstyrelsen tillkommer att fastställa hushållningsplaner för dessa skogar att lända till efterrättelse vid skogens användande och förvaltning; egande domänstyrelsen derjemte meddela de särskilda föreskrifter, som, i afseende å hushållningen med skogarna, kunna finnas nödiga.

§ 3.

Hushållningsplan skall innehålla, bland annat, upplysning om huru mycket af olika slag af virke årligen får afverkas.

Revision af hushållningsplan skall verkställas på det sätt och i den ordning, som för andra allmänna skogar finnes eller varder stadgad.

Af fastställd hushållningsplan eller vid revision deraf upprättade handlingar jemte kartor skola genom domänstyrelsens försorg exemplar tillställas så väl nyttjanderättshafvaren till skogen som vederbörande bergmästare.

§ 4.

Med nyttjanderättshafvare förstås i denna författning den, som innehar de grufvor eller verk, till hvilkas understöd skogen blifvit anslagen.

§ 5.

Der två eller flere nyttjanderättshafvare till samma skog finnas, åligger det dem att årligen före årets utgång utse ett ombud att under följande år i alla frågor rörande skogen för nyttjanderättshafvarne tala och svara. Åro nyttjanderättshafvarne flere än två, må, der de så önska, i stället för ombud utses en styrelse för skogen.

Val af ombud eller styrelse verkställs å tid och ort, som af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämmes och kungöres. Om utgången af valet skola domänstyrelsen, Kongl. Maj:ts befallningshafvande

och vederbörande bergmästare underrättas inom fjorton dagar från det valet egt rum.

§ 6.

Kostnaderna för skogens förvaltning och vård bestridas af nyttjanderättshafvarne. I dessa kostnader inbegripas utgifterna för upprättande af hushållningsplan och revision deraf samt för aflöning åt skogvaktare, som af domänstyrelsen antagas eller godkännas.

Underlåter nyttjanderättshafvare att anvisa medel till berörda kostnader, ege domänstyrelsen, på jägmästarens anmälan och sedan nyttjanderättshafvarne blifvit hörde, dels förordna, att, utan afseende å innehafvarnes nyttjanderätt, erforderlig del af skogens afkastning skall till kostnadernas betäckande försäljas, dels ock, der sådant oundgängligt tarfvas, af under hand varande medel utanordna förskott, som derefter af de inflytande försäljningsmedlen i främsta rummet godtgöras.

§ 7.

Nyttjanderättshafvare äfvensom andra utsyningsberättigade skola årligen före den 1 april hos bergmästaren, med företeende af materialförslag, anmäla sitt virkesbehof för året. Der flere nyttjanderättshafvare eller andra utsyningsberättigade finnas, skall ombudet eller styrelsen för skogen till bergmästaren afgifva yttrande rörande de anmälda virkesbehofven.

Bergmästaren har att, efter pröfning af de anmälda virkesbehofven med hänsyn till dels omfattningen af den rörelse, för hvars understöd skogen upplåtits, och andra utsyningsberättigades behof, dels ock den afverkningstillgång, som för året finnes, genom skriftligt beslut, som senast inom maj månads utgång tillställes så väl jägmästaren som nyttjanderättshafvare och annan utsyningsberättigad, bestämma de slag och den mängd af virke, som i hvarje fall får afverkas.

§ 8.

Finner bergmästaren, för vidare utredning af virkesbehofvet eller af annan, på frågan om utsyningen inverkande orsak, sådant nödigt, eger han att kalla nyttjanderättshafvare, andra utsyningsberättigade eller ombud eller styrelse till sammanträde å ställe och å tid, som af

bergmästaren bestämmes. Jägmästaren skall, om han derom af bergmästarèn anmodas, infinna sig vid sammanträdet.

Öfver hvad vid dylikt sammanträde förekommer föres af bergmästaren protokoll, deri jemväl anledningen till sammanträdet angifves.

Kostnaderna för bergmästarens resa till dylikt sammanträde gäldas af allmänna medel enligt hvad för bergmästares tjänsteresor i allmänhet är stadgadt, dock att ersättning ej må utgå för mera än en resa årligen för hvarje skog.

§ 9.

Der i följd af olycksfall eller af annan orsak oundgängligen erfordras, att afverkning sker i annan ordning, än i § 7 säges, och omständigheterna icke medgifva bergmästarens hörande, då må den nödiga afverkningen af jägmästaren anordnas. Om sådan afverkning samt orsaken dertill skall jägmästaren genast underrätta bergmästaren.

§ 10.

Jägmästaren har att före utgången af hvarje kalenderår till bergmästaren insända utsyningsförslag, innefattande uppgift å hvad af olika slag af virke finnes att under nästkommande år afverka å de inom reviret belägna skogar af här afsedt slag, samt att, efter mottagande af bergmästarens utsyningsbesked, gå i författning om utsyning i vederbörlig ordning.

Jägmästaren skall vidare årligen å tid, som i fråga om andra allmänna skogar är föreskrifven, till domänstyrelsen ingifva förslag öfver de utgifter, som erfordras för vidtagande af förvaltningsåtgärder under nästpåföljande år. Sedan domänstyrelsens beslut i anledning häraf kommit jägmästaren tillhanda, skall han om beslutet underrätta nyttjanderättshafvarne, hvilka det åligger att, jemlikt § 6, foga anstalt derom, att nödiga medel till utgifternas bestridande varda, i mån af behof, för jägmästaren att tillgå.

För de medel, jägmästaren haft om händer till utgifter för skogen, äfvensom för af honom utlemnade skogseffekter skall han årligen afgifva redovisning i den ordning, som i afseende å häradsallmänningar, hvilka af skogsstaten förvaltas, är eller varder föreskrifven.

I öfrigt skall jägmästaren vid förvaltningen och vården af skogarna iakttaga hvad enligt den för skogsstaten gällande instruktion honom åligger beträffande under hans förvaltning ställda allmänna skogar.

§ 11.

Återstår, sedan de af bergmästaren godkända virkesbehofven blifvit fyllda, någon ordinarie skogstillgång, som, efter nyttjanderättshafvarnes hörande, pröfvas icke vara erforderlig för fyllande af nästföljande års behof, eger domänstyrelsen att, på jägmästarens anmälan, förordna om öfverskottets försäljande i vederbörlig ordning. Domänstyrelsen åligger äfven att i nu angifna ordning draga försorg om tillgodogörandet af vindfallen och ståndtorr skog samt annan extra afverkning, der den icke, efter domänstyrelsens bestämmande, utbytes mot ordinarie afverkning, som då skall besparas.

Kongl. Maj:t vill, på derom gjord framställning, förordna, huruvida och till hvilket belopp vid försäljning af virkesöfverskott eller extra afverkning influtna, behållna medel må användas för betäckande af kostnader vid skogens förvaltning och vård samt i sådant syfte mot redovisningsskyldighet ställas till nyttjanderättshafvares förfogande. Hvad af dessa medel icke på sådant sätt användes skall tillgodoföras statsverkets skogsmedel.

§ 12.

Bedrifves rörelse, till hvars understöd skog af ifrågavarande slag blifvit anvisad, i sådan omfattning, att den enligt hushållningsplanen beräknade ordinarie afkastningen af skogen kan visas i sin helhet vara under längre tid för ändamålet med upplåtelsen fullt erforderlig, vill Kongl. Maj:t, på derom gjord ansökning, taga under pröfning, huruvida tillstånd att fritt disponera samma virkesafkastning för viss, för hvarje fall bestämd tid må kunna nyttjanderättshafvaren medgifvas, under vilkor att andra utsyningsberättigade vederbörligen tillgodoses samt att, derest sagda rörelse antingen upphör eller minskas i sådan grad, att virkesafkastningen i sin helhet ej längre för densamma behöfves, den fria dispositionen upphör.

Befinnes virke, som blifvit för godkändt behof i vederbörlig ordning utsynadt, kunna till större fördel för nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad afyttras för att ersättas genom virket motsvarande vederlag, ankomme det på domänstyrelsen att för hvarje fall medgifva det utsynade virkets afyttrande eller utbytande och att dervid meddela för vederbörlig kontroll erforderliga föreskrifter.

§ 13.

Mulbete och höslätter å skog af ifrågavarande slag må, under iakttagande af hvad i § 63 af nådiga förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari 1894 är i allmänhet stadgadt, tills vidare få af nyttjanderättshafvarne disponeras.

§ 14.

Der särskilda skogskassor redan finnas, må de för det med dem afsedda ändamål af nyttjanderättshafvarne fortfarande förvaltas och användas.

§ 15.

Nyttjanderättshafvare eller andra utsyningsberättigade, som öfverskrida dem tillkommande rättighet till skogens begagnande, straffas enligt 24 kapitlet strafflagen.

Skogsstatens tjenstemän äfvensom kronobetjente ege åtala dylik öfverträdelse.

Sker å skog af här ifrågavarande slag åverkan, som ej är hänförlig till sådan öfverträdelse, hvarom här ofvan säges, eller föröfvas å skogen tillgrepp af skogseffekter, skall sådant af skogsstatens tjenstemän eller kronobetjente likaledes lagligen beifras.

I fråga om rätt att taga olofligen afverkadt virke i beslag gäller i tillämpliga delar hvad derom i § 70 af nådiga förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari 1894 säges.

§ 16.

Besvär öfver jägmästares beslut eller åtgöranden i ärenden, derå denna författning eger tillämpning, anföras hos domänstyrelsen och öfver bergmästares hos bergsöfverstyrelsen; och skall i afseende å tiden för dylika besvär ingifvande gälla hvad i fråga om anförande af besvär i administrativa mål i allmänhet är stadgadt.

Då emellertid ifrågavarande skogar äro att hänföra till de kronans egendomar, om hvilka det i § 77 regeringsformen stadgas, att de skola förvaltas efter de grunder Riksdagen derom föreskrifver, lärer ett författningsförslag af det innehåll som det förevarande, hvilket i vissa delar rörer sjelfva grunderna för dessa skogars förvaltning, icke kunna af Eders Kongl. Maj:t slutligen fastställas, innan Riksdagens bifall till berörda delar deraf blifvit inhemtadt. En sådan medverkan af Riksdagen synes vara erforderlig i fråga om de af mig nu föreslagna förändringar i 1873 års förordning af mera principiell natur, för hvilka jag ofvan redogjort, nemligen *dels* i fråga om en sådan anordning, att alla statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar komma att ställas under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, och *dels* i fråga om dispositionen af skogarnas afkastning.

Jag hemställer derföre, att, derest Eders Kongl. Maj:t finner de af mig i afseende å ifrågavarande skogars vård och förvaltning föreslagna förändrade bestämmelser kunna till sitt hufvudsakliga innehåll godkännas, Eders Kongl. Maj:t täcktes, med tillkännagifvande deraf, äska Riksdagens bifall till meddelande af stadganden derom,

att statens till bergshandteringens understöd anslagna skogar skola, under domänstyrelsens öfverinseende, stå under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning;

att, derest, sedan de af bergmästaren godkända virkesbehofven blifvit fyllda, någon ordinarie skogstillgång återstår, som, efter nyttjanderättshafvarnes hörande, pröfvas icke vara erforderlig för fyllande af nästföljande års behof, domänstyrelsen skall ega att förordna om öfverskottets försäljande, likasom det skall åligga domänstyrelsen att draga försorg om tillgodogörandet af vindfällena och ståndtorr skog samt annan extra afverkning, der den icke, efter domänstyrelsens bestämmande, utbytes mot ordinarie afverkning, som då skall besparas;

att det må ankomma på Eders Kongl. Maj:t att på derom gjord framställning förordna, huruvida och till hvilket belopp vid försäljning af virkesöfverskott eller extra afverkning influtna, behållna medel må användas för betäckande af kostnader vid skogens förvaltning och vård samt i sådant syfte mot redovisningsskyldighet ställas till nyttjanderättshafvares förfogande;

att hvad af dylika försäljningsmedel icke på nu nämnda sätt användes skall tillgodoföras statsverkets skogsmedel;

att, der den rörelse, till hvars understöd skog af ifrågavarande slag blifvit anvisad, bedrifves i sådan omfattning, att den enligt hushållningsplanen beräknade ordinarie afkastningen af skogen kan visas

i sin helhet vara under längre tid för ändamålet med upplåtelsen fullt erforderlig, det må ankomma på Eders Kongl. Maj:t att, på derom gjord ansökning, medgifva nyttjanderättshafvare att fritt disponera samma virkesafkastning för viss, för hvarje fall bestämd tid, under vilkor dock att andra utsyningsberättigade vederbörligen tillgodoses samt att, derest sagda rörelse antingen upphör eller minskas i sådan grad, att virkesafkastningen i sin helhet ej längre för densamma behöfves, den fria dispositionen upphör; samt

att, derest virke, som blifvit för godkänt behof i vederbörlig ordning utsynadt, befinnes kunna till större fördel för nyttjanderättshafvare eller annan utsyningsberättigad afyttras för att ersättas genom virket motsvarande vederlag, det må ankomma på domänstyrelsen att för hvarje fall medgifva det utsynade virkets afyttrande eller utbytande och dervid meddela för vederbörlig kontroll erforderliga föreskrifter.

Hvad föredragande departementschefen i detta ärende hemställt, deri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bil. litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Hugo Malm.